

лътъ на памѣтникътъ, Тило, са отказва да обясни думата *ossor*, която е за него непонятна. Ако обърнеме внимание на обяснението, съ което са опредѣлява тая дума въ самиятъ текстъ, то можеме да си представиме, че тя е била такава дума, която са произвожда отъ сжщиятъ корѣнь, отъ когото ние имаме сжществителното име „жупель.“ Предоставяваме на филологите да разрѣшатъ това недоумѣние. Да забѣлѣжиме само, че по космогонията на тоя апокрифъ пламенѣющиятъ огнь е още по далечно основание на земята, нежели *двѣте риби*. Въ такавъ рѣдъ елементите на земята са помѣщавать и въ другъ единъ вариантъ отъ това предание, което сжобщава Т. Буслаевъ по бжлгарскиятъ ржкописъ, който принадлежи на В. Григоровича, отъ 16-ятъ вѣкъ. „Вопросъ: кажи ми какво държи земята? Отговоръ: вода висока. — А що държи водата? — Голѣмъ камакъ. — А що държи камакътъ? — Четири златни кита. — А що държи златните китове? — Рѣка огненна. — А що държи тоя огнь? — Други огнь, *еже естъ пожечъ* (?), тоя огнь е отъ двѣ части“ (Очерки, I, стр. 498).

Ние мислиме, че, безъ никакво сжмнѣние, съ тие памѣтници на конкорезските еретици са намиратъ въ тѣсна свжрзка и нашите апокрифически „Вопроси на Иоанна Богослова“, които, както забѣлѣжихме вече, въ извѣстните сега ржкописи са ограничавать само съ разказътъ на Христа за антихристътъ и за второто пришествие, — щото по латинската редакция сжставлява само послѣдняята часть на книгата. Нашиятъ апокрифъ представлява, както са види, само развитие отъ